go dixi in dimidio die
rũ meoꝝ: vadã ad poꝛ
tas inferi   ueſiui r'ſiduũ ã
noꝝ meoꝝ: dixi non videbo
dñm deum in t'ra viuẽcium
on aſpiciam hõiem vltra:
et habitatoꝛem quietis.   e
neracõ mea ablata eſt ⁊ con
uoluta eſt a me: q̃ tabnacu
lũ paſtoꝛ: reciſa ẽ velut a
texẽte vita mea dum adhuc
oꝛdirer ſuccidit me: demane
vſq3 ad veſperã3 finies me.
peraba uſq3 ad mane: q̃
leo ſic cõtriuit oĩa oſſa mea.
emãe vſ3 ad veſpã3 finies
me: ſicut pullus hirũdis ſic
clamabo meditaboꝛ vt co
lũba.   ttenuati ſũt ocli mei
ſuſpiciẽtes ĩ excelſo.   ñe vi
pacioꝛ rñde p me: q̃d dicã aũt
q̃d rñdebit michi cũ ipe fece
rit.   ecogitabo oẽs annos
meos: ĩ amaritudĩe aĩe mee
ñe ſi ſic viuit ⁊ in talibus
vita ſpũs mei coꝛripies me ⁊
viuificabis me: ecce in pace
amaritudo mea amariſſima
u aũt eruiſti aĩa3 meã3 vt
nõ periret: piciſti p⁹ t'gum
tuũ oĩa peccã mea.   uia nõ
ĩfernus ↄfitebitur tibi neq3
mors laudabit te: nõ expec
tabũt qui deſcẽdũt in lacum
veritatẽ tuã.   iuens viuens

ipe confitebitur tibi ſicut ⁊ e
go hodie: pater filijs notã3
faciet veritatẽ tuã   ñe ſal
uũ me fac: et pſalmos nr̃os
cãtabimus cũctis diebus vi
te noſtre in domo dñi. ã.
Cũctis diebꝫ vite nr̃e ſaluos
nos fac dñe. ã. Oẽs angeli
eius laudate dñm de celis.
Ymn⁹. Caplm dñicale. ỽ.
Repleti ſumus mane. Su
per hñ. ã. Erexit dñs nob
cornu ſalutis ĩ domo dauid
pueri ſui.   Feria quarta in
uitatoꝛiũ. In manus tuas
dñe. O mnes fines terre. pſ
Uẽite exultem⁹. ã. Auertat
ixit inſipiens
in coꝛde ſuo:
nõ ẽ deus
oꝛrupti ſũt et
abhõĩnabiles
facti ſunt ĩ iniquitatibꝫ: non
eſt qui faciat bonũ   eus d
celo pꝛoſpexit ſup filios ho
minũ: vt videat ſi ẽ itelligens
aut requirẽs deũ   ẽs decli
nauerũt ſimul inutiles facti
ſunt: nõ ẽ qui faciat bonũ ñ
eſt vſq3 ad vnũ.   onne ſci
ent oẽs qui operãtur iniqui
tatẽ: qui deuoꝛãt plebẽ meã
vt cibũ panis   eũ non in
uocauerunt: illic trepidaue
runt timoꝛe vbi non fuit ti

moꝛ   m deus diſſipauit oſ
ſa eoꝝ qui hõibꝫ placẽt: con
fuſi ſunt q̃m deus ſpreuit e
os   uis dabit ex ſyon ſalu
tare iſrahel: cũ ↄuerterit de⁹
captiuitatẽ plebis ſue. exul
tabit iacob et letabitur iſrl'.
xaudi ds oꝛõem meã
et ne deſpexeris dep
cacõem meã: intẽde michi ⁊
exaudi me   ontriſtatus ſũ
in exercitacõe mea: et ↄtur
batus ſum a voce inimici et
a tribulacõe peccatoꝛis.
uoniã declinauerũt in me in
iquitates: et in ira moleſti e
rant michi.   oꝛ meũ ↄtur
batũ ẽ ĩ me: ⁊ foꝛmido moꝛ
tis cecidit ſuper me   imoꝛ
et tremoꝛ venerũt ſup me:
⁊ cõtexerũt me tenebꝛe   t
dixi quis dabit michi pẽnas
ſicut colũbe: et volabo et re
quieſcã.   cce elõgaui fugi
ens: et manſi in ſolitudĩe
xpectabã eũ qui ſaluũ me fe
cit: a puſillanimitate ſpũs et tẽ
peſtate   recipita dñe diui
de linguas eoꝝ: q̃m vidi ini
quitatẽ ⁊ ↄtradictõe3 in ciui
tate.   ie ac nocte circũda
bit eã ſuper muros eius ini
quitas et laboꝛ in medio e
ius et ĩ iuſticia   t nõ defe
cit de plateis ei⁹: vſura ⁊ do

lus   m ſi ĩimicus maledix
iſſet michi: ſuſtinuiſſem vti
q3   t ſi is qui oderat me
ſuper me magna locutus fu
iſſet: abſcõdiſſem me foꝛſitã
ab eo   u vero homo vna
nimis: dux meus ⁊ not⁹ me
us   ui ſimul mecũ dulces
capiebas cibos: in domo dĩ
ãbulauimus cũ conſenſu
eniat moꝛs ſuper illos: ⁊ deſ
cendãt in infernũ viuẽtes
uoniã nequicie in habitacul
eoꝝ: in medio eoꝝ   go aũt
ad deũ clamaui: et dñs ſalua
bit me   eſpere et mane et
meridie narrabo et annũci
abo: et exaudiet vocẽ meã.
edimet in pace aĩam me
ã ab hys qui appꝛopiquant
michi: q̃m inter multos erãt
mecũ   xaudiet deus et hu
miliabit illos: qui eſt ante ſe
cula   on enĩ eſt illis cõmu
tacõ ⁊ nõ timuerũt deũ: extẽ
dit manũ ſuam in retribuen
do.   ontaminauerũt teſta
mentũ eius diuiſi ſunt ab ira
vultus eius: et appꝛopiqua
uit coꝛ illius   olliti ſunt ſer
mones eius ſup oleu3: et ipſi
ſunt iacula   acta ſup dñm
curã tuã et ipe te enutriet: ñ
dabit in eternũ fluctuacõe3
iuſto   u vero ds: deduces

M. Th. u. Sch. 140

1286 818 01